

og der over det ærede Medlems Optræden. Sagens nøgne Kærne er den, at det ærede Medlem under denne alvorlige Situation ikke vilde støtte Finansministeren i det givne Øjeblik ved at love at gaa til sin Gruppe og anbefale Sagen. Det er Sagens nøgne Indhold, og det kan det ærede Medlem ikke komme bort fra, — saa kan det ærede Medlem ræsonnere over uvedkommende Ting, saa længe han vil. Jeg beder dog det ærede Medlem om, at han nu vil lade denne Sag gaa ud af Debatten, thi den Sag, vi have under Behandling, er for stor til, at den bør skæmmes af Gruppestridigheder.

Martin Madsen Halsted: Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) udtalte straks, at han haabede, at han var enig med alle Medlemmer i dette Ting, naar han udtalte en Tak til Finansministeren for hans Optræden i denne Sag. Jeg personlig skal ikke beskæmme dette Haab, men kun gøre opmærksom paa, at derom har der ikke været forhandlet.

Overfor det ærede Medlem, der nu talte paa sin Gruppens Vegne, skal jeg uden i mindste Maade at komme ind paa en Diskussion om de mange Spørgsmaal, han førte i Marken, dog sige dette, at naar Staten og Bankerne ved denne Lejlighed traadte sammen — og her er det jo Statens Forhold vi alene tale om —, er det ikke alene for at støtte disse to Banker eller de Lag i Befolkningen, der særlig ere interesserede i dem, men det er for at undgaa en fuldstændig Déroute og Panik paa Pengemarkedet med alle de uoverskuelige Konsekvenser, som en saadan Panik vilde kunne medføre. Det gaar derfor ikke an at trække Linierne op, som om det kun var disse 2—3 Banker, man vilde støtte og opretholde og faa bragt paa Fode igen, eller som om det særlig var de Lag i Befolkningen, som vare interesserede deri, man vilde støtte. Man maa ikke søge at give denne Foranstaltning denne Karakter, thi det er ikke rigtigt.

Om selve Forslaget skal jeg i øvrigt kun sige, at jeg henholder mig til, hvad der allerede er sagt saa vel af den højtærede Finansminister i Gaar som nu af det ærede Medlem for Løvel. Der er kun to Punkter, jeg ønsker at præcisere. Det første er, at der fra min Side, som min Gruppens Repræsentant i Finansudvalget, er udtalt et stærkt og bestemt Ønske om, at der, naar der kommer en Forandring i Pengeforholdene, maa blive foretaget en

saadan Undersøgelse, at de, der have Skylden paa dette Omraade, maa blive dragne til Ansvar. Endvidere haaber jeg, at den gunstige Lejlighed, som nu foreligger, maa blive benyttet til snarest muligt at faa fremsat Forslag om en Aktielov. Disse to Ting har Finansministeren berørt i sin Tale, ligesom han i Finansudvalget har givet sin Tilslutning dertil.

Dermed mener jeg i alle Retninger at have forsvaret de Interesser, som det i dette Øjeblik mest drejer sig om, og jeg anbefaler ubetinget at stemme for dette Forslag.

Zahle: I Anledning af, hvad det ærede Medlem for Løvel udtalte, skal jeg forudskikke en ganske kort Bemærkning, inden jeg kommer til Sagens Kærne. Det ærede Medlem appellerede til mig og andre ærede Medlemmer i Anledning af det omtalte Referat fra Finansudvalget. Det er rigtigt nok, at Ordlyden i dette Referat er korrekt, men hvis man i Referatet lægger det, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i Finansudvalget skulde have rejst Modstand i Realiteten mod den af Ministeren skitserede Plan — og det er det, man vistnok har gjort sine Steder —, saa har man Uret. Thi det som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ikke vilde, var kun det rent formelt at binde sig til indenfor sin Gruppe at anbefale dette Forslag til Gennemførelse. Men hele den Holdning, som det ærede Medlem indtog, var en saadan, at man maatte gaa ud fra, at det ærede Medlem i Realiteten vilde gøre det, saaledes som jeg ogsaa er overbevist om, at han senere har gjort det. Jeg er enig med det ærede Medlem for Løvel i, at der ikke er megen Grund til her at rejse Strid om dette Referat. Det er jo et ubetydeligt Spørgsmaal, og der er saa meget mindre Grund dertil, som der kan være nogen Ret paa begge Sider. Formelt er Referatet korrekt affattet, men naar man reelt vil lægge deri, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har gjort Modstand mod den højtærede Finansministers Plan, og at man maatte opfatte det saadan, at han i sin Gruppe vilde tale imod eller i alt Fald ikke vilde anbefale Forslaget, er det ikke rigtigt.

Angaaende selve Sagen skal jeg tilde mig at bemærke, at det forekommer mig, at det i dette Øjeblik er meget vanskeligt at dømme om, hvor omfattende og dybtgaaende den Krise er, som vi i Øjeblikket befinde os i. Det er givet, at vi